

Ampliss. & Conatiss. Vir.

Quam mihi missa tua tradereatur egregia et
 magni studij observationes tuae, quamquam alia
 erant praesentia manu, tamen non temperavi mihi, quia
 statim, relicta rebus, illas à capite ad caudam
 perlegendas me acingerem. Quod quanta in
 voluptate facta à me sit, verbis dicere non possum
 eloqui. Neque inficias Eo, haud ingrati mihi
 fuisse, amicam nominis mei in doctrinam vestram
 catalogo citationem. qui si fuissem, ab initio fuissem
 laborum meorum ita ex capite à viris doctis fore,
 plusculum fortasse operis et industria in multis
 rebus emolcendis profuturum à me fuissem. Nunc
 id tantum mihi propositum habui, ut aliquod
 specimen calnudicorum et tractatum in versione
 quacumque Latina exstaret. et si quid in
 textu propter phrasium aut historiam inesset
 difficultatis, quae in lexicorum vulgarium,
 et in auctorum, quos ego vidisse, tamen
 non posse videretur, ea ex Rabbis aut
 illustraretur. Quod ita à me in temporis
 inter alia studia factum est, quemadmodum potuit,
 ita et me eodem tempore verborum, annotare,
 Hebraica, Latina describere, corrigere, atque
 insuper in magna parte Hebraicorum
 hypotheta agere oportuit. Quod quoniam
 ita sit, fuisse agnosco, quanto per me
 reverari necesse sit iudicis doctum, qui
 quoniam ego modo ne reprehensione incurram, satis
 magnam mihi operam preciumque fecisse videbam.

inter typos
 epistolae opus
 annotanda
 colligere,

Tuas vero lucubrations non magna aviditate percurri, non profecto isto animo,
 ut quaequa viderem et emendarem. (qui enim
 licet Domini et à bibliotheca non satis
 impunito, et in isto genere eruditionis parum
 possit, et alias privatis publicisque
 laboribus, sic satis pro capta meo dispendio
 sed ut primi lectionis aliquid discere
 in ut lectionis amoenitate in
 aliam a gravitate aliqua animi absque
 aut saltem in hunc modum quidem utroque c.

compositus sum, magna habeo tibi et
 meditationibus tuis gratiam. Ceterum ne
 gratitudo in verbis fistat, non debui tua
 petitioni, de animandis ^{habet} ~~certis~~ verbis aliquot
 Hebraicis desse. Accipies igitur locos indi-
 gitos suis vocabulis illustratos.

1 Excerpt. gen. Sanctorum cap
 12. §. 10.

p. 190. Latini linea subdudis Euc Eluwa
 respondent. אמר רב יהודה אמר רב ארבע
 מאות ילדים היו לו לדוד כלן בני יפת תואר היו
 ומלך בלודית היו וכלן יושבין בקרנות של זקב
 ומלך בן בראשי גסות היו והם בעלי ארופים

2 Excerpt. gen. Sanctorum cap
 VI §. VII.

של בית דוד : Pag. 263. Eadem
 Verba sunt, quae iteranda non esse.
 In Hebraeo non est varietas: licet
 in uno loco, comae alere, in altero,
 partem capillamenti promittere, vertentim.
 Serubus ^{enim} sum Eluwa in interpre-
 tatione.

Num. 32. כסאו scribebat et כסאו item
 pro dimidiata voce כסא integra pro
 potest שפאמר. Et pro כסא scribebat כסא
 ne offendamus Grammaticos. Et, quod ad
 cecepi, addam hic caetera, in quibus scriptura
 pauca vaillat. ut n. 40. sic scribebat
 est: גדול פרע non ל sed ר

n. 61. dubito an verum sit επιδύριον.
 Invenio quidem apud Hesychium, επιδύριον
 το εσθαρω τω οφθαλμω οφθουδιον, η το
 μεσοφρον. Sed id imprudenter correxi, quod
 sciam id dici εσθουδιον per v saltem,
 ex ordine vocabulorum appareat, hic v non
 et locum habere. Idem superius suo loco
 εσθουδιον, sed alio significato. Iudicio
 inspicendum Philostratum. Ead. num.
 pro puto pro a scribebat am qidagij
 pro am qidagij. Haec ^{haec} quod sita, non
 dicitur. Haec ^{haec} pro Antipidis sit aor
 asistens scribebat: εσθουδιον et
 γαυροφρον. Num. 74. Nec Crant
 um nec Sidonum vocat inspicere. Interim

in Vahati flumine

me maximi. Va-

largim nullū novi.

Num. 80. in p'bis

Clementis Alex. videtur legendū: τὸν εἰδωτῶν,

εἰ, αἰσθητῶν. Num. 85. in Graeci epigr.

particula legon restituta est: ἀνεργεσίμας et

Ἀβάρων. εἰ αἰσθητῶν. in versione,

demisso: patet ad rem non facere. Hinc sunt

εἰ, qui Abares hoc sive Avares Hunnos esse

negant. Num. 97. scrib. ~~אבארא~~ אבארא

prima Vau, ultima Zain. εἰ n. 99.

אבארא non אבארא, εἰ, אבארא non אבארא

εἰ אבארא non אבארא. Num. 100.

אבארא prima Vau. item אבארא prima

אבארא. Num. 196. forte Eustathii verba

sic habent εἶδος ἢ τὸν ἀλαγοῦς ἐπέφην

κόπην τὸν νῆσς μέχρι τῶν ἀκμῶν εἰ.

n. 198. scribendū est, ἡγορεῖσθαι. Num. 208.

noia granos non intelligo. Quam tamen

pertinere ad granos. in lex. Martini.

Cap. 2. n. 76. 74. ita εἰ Theodotioni est,

scripserim potius. Non enim in recto casu

Theodotus ubi supra in p'bis Mysterii praece.

n. 75. Chaldaes sic habet: אבארא אבארא אבארא

si kethu omisit Mysterus: tamen dua primae

no sunt translocanda. + Num. 76. debet esse

אבארא εἰ 77. אבארא. Cap. 4.

n. 62. sic scribendū est: ἢν / κόλαβις / πλημ-

μελέωντος / πρῶτον / ἀρδύβριος δὲ

διεξέλιθοι παρὰ τῆν γυτριάβιν. ὁ γὰρ

ταῦτο παρῶν ἢ ὁφθαλμοῦ παρὰ τῶν σωματικῶν

ἢ πρῶτον, γὰρ τὸν οἶνον εἶχεν. ἐναλείπει

δὲ φερεῖσθαι. Cap. 5:34. in

Hebraeis post γδ' interrogandū est γδ' εἰ

pro יווא scribendū יווא per זיין.

Num. 39. qua auctoritate stabiliatur istud

supplicium la demersiois lapide in calce

ceramibus alligato, si re aucto. Haec ex

Evangelio effici nō pato posse. Regz

Nyderū audio.

+ Vide Kimeji verba
o intelligo, negz qppia
tale quid en reperio.
Plane o assequor quid
velit.
+ apud Plutarchū:

Cap. 6. n. 11. scrib. $\gamma\epsilon\upsilon\epsilon\eta\gamma$ δ' $\alpha\tau\alpha\lambda\alpha\upsilon\tau\omicron\rho$, qua
verba cogitarent in versu sequenti apud $\rho\theta\omicron\gamma\lambda\iota\delta\epsilon$
et salvo sensu possunt rescindi. Antecedentia
sic erant verba: $\alpha\delta\epsilon$ vel $\alpha\upsilon\tau\omicron\upsilon$ concedi
scribis sede et omnibus honoribus. —

n. 13. forte legendum $\tau\upsilon\varsigma$ $\alpha\epsilon\lambda\lambda\alpha\mu\epsilon\delta$. Et talia
erunt fortasse ad hoc quaedam, quae diligentia
tua in relegendo non effugient. Quid a.
Ne a. de his monerem, quis est obligatio
amicitiae nostrae in non permittenda.

¶ Placet Sed nunc pauca de aliis quibusdam addam.

n. 20. verba haec sunt: non-nimio amicos dubitavi
eos nutrire comas. Nutrire comas accipio,
non tondere. Antiquos Hebraeos, a consuetudine
lege. Negari probari posse, in usu apud
Hebraeos Quam querebatur de
illius annotationis veritate: qua dicitur
rex Ebraeorum singulis diebus caput tondere,
videndum fuit, anis publicis mos ei rei, et glau.
Negari se non si me comperisset, in more
communis vel etiam apud vulgum vel apud magis
res fuisse, comam incircumscissa alere. Non
autem hoc negari aliquos fuisse, qui ex
voto vel alia de causa id facerent. Haec
Quia quod Nazirai erant, qui ad certum
tempus id facerent, ita fuerunt, qui toto
vita decursu. Inter eos Samson, Samuel,
et ut Hebraei volunt, Absalom. quorum
is legalis quatuordecim posuisse comam. Hi

Talis dicebatur $\alpha\delta\iota\gamma$ $\gamma\epsilon\upsilon\epsilon\eta\gamma$. Si Dominus Jesus
quoque fuit Naziraeus, eo istius exceptio
pertinet. ~~Ubi~~ Chrysostomus, qui
vocabulum $\alpha\delta\iota\gamma$ ita expandit, quasi
esset ex Hebraico $\gamma\epsilon\upsilon\epsilon\eta\gamma$, et quereat, ubi
ipsum in V. T. et Christo positum esset, in Na-
ziraeum fore, respondet, satis esse, figuram
et rem fuisse in V. T., et ~~Christo~~ quae Evange-
lista ad Christum applicaverunt. Non igitur vide-
bitur praedixerim, quid ~~hoc~~ ad rem faciat. Deinde
 $\alpha\delta\iota\gamma$ a civitate Nazareth dicitur.
non a $\gamma\epsilon\upsilon\epsilon\eta\gamma$. Id est clarissimum. Sed fuerit
I. Jesus Naziraeus, inde ad consuetudinem

Jesus testimonium
et q. antecedunt,

vel vulgi vel optimatum non se valet consequenti
 Imo contrarium potius. Quid n? Novacula o a se
 in caput eius. Ergo in ceterorum capita aspiciet.
 Quid n. alias singulare est? Exa no tempore
 cadet caput. Ergo ceteri caduntur. Et Ha alias
 no vident ad vultu populi more. Sed audis
 Sampsonem, Samuelem, no tantu Napirus sed
 et principes fuisse. Ergo ^{ingra} principes aluisse coma.
 Si illa mens est, ~~et~~ erit folly affirmaty
 in seruda figura. Quod Sampson dicit, cap
 coma, se fore in par reliquora hominu, ea
 ratione ego no ~~ad~~ ritur. Quod Absolon
 30. quoy die tobanderet crine, ne pio quo audore
Sidney tradiderit: que scaty D. Martinij. Sane
 quotquot ego de hac re vidi Rabbini unaximi
ter tradunt, quotannis id factu. At no
no atq in no no no no quod et in kepi
Edm. ipse interpretat verbo ai.

Verum. Interim
 Et nemo negat
 quemlibet potuisse
 in populo Israelitico
whum Napirus atus
 fascipere: saltim
 principes tales,
 quales Sayon et
Samuel. Multi
enim in terat inter
com potestate et
subditatem et
regio.

cornu prolixitate
 neq. ea quide. quavis
 sed Amorrani moris

In filiis Davidis e captis foeminis ~~no~~ susceptis
 Rabbini, hac tangunt se ingulare notant. Tales
 pro spuris erant et no pro Israelitis.

n. 33. Sine arbitris tondetur no potest ita acipi,
sine corpore, aut sine lege. Na sine arbitris
respondeat his Hebrais ad pbu. Nemo videt
ipsum, qui tondetur aut lavatur. Eode
numero in parentesi (fortassis et) matim
se se scribi, ex aliquo He ibi ex aliquo
Hebraom ad notant. Equidem tratus su, id
me sine autore o annotasse, quia scio me vivere.
Denique, aut Nobiles, posset se acipi, quasi
ego me se de clarassem: isto canone et
annotatione mea per regem intelligi nobiles
quos filius regu nuncupant. quod no
ita est. Na ego hoc exemplo probari
elegantior res coma attondipe.

n. 35. pro arbitrio, Uteru moneo, sine arbitris
no esse tantu dem, at, pro q arbitrio; sed
sine predatoribus.

ad notabile
 et infigne prolixitatem.

Similim. De ego no diffuto, quia in longos
 reliquent. Sufficit no aluisse sine coerci-
 tione. Et qui Quid vero est in

num. 170. Africanus dicitur quotidie cor radi
insistisse.

n. 38. posterioribus Loquentur de eo bi tempore,
quo rege habuerat.

Ex Dan. 14.

kkkk. 6. pagina.

fol. 622.

n. 39. ~~Locos non est~~ ^{Pro} apud Jerem. 8:3. scribendum
est Ez. 8:3. De quo loco (na attem) nihil
mox) hoc velim annotari, primò ibi non
fieri mentione coma intonpe et in capulis
fluitantis, sed tantum pro i.e. coma ita
fieri capilli: explicant ita explicat eadē et Rabbini.

Et quam longē a. ille fuerit, no dicitur; nisi
quod manu apprehendi potuerit. 2. Considerandū
est status et locus in quo tū profusa fuit in toto
Israēle. nempe in Babylonia et in captivitate.
quo tempore eos ludus insignia usurpasset, et
cultū corporis neglexisset, nihil mirū est. 3.
prophetas quō sit utiq; quōq; no valde attento
fuisse ad cultū corporis, absurdū opinatū no
est; quos quā philosophi apud gentiles ad sedū
sui admirationē, hoc fecerint. ~~Sed in Patribus~~

Idem

n. 43. Exemplū Johannis Baptistae pertinet ad
Nasirios. Et sine liquet in ipsis sacerdotū
locum habuisse vota Nasiratus, tanquā rē peculiare

Idem de Samuele.

+ videri

ex vi mandati

fil. ut anguli
committuntur

Nam si capilla o deserabant, quis locus, voto et
amplius? ~~quod~~ ^{ut} observata jugulat. n. 44.
Et ne quid dissimulē, quod ibi dicitur, et tunc
et sacerdotes ex mandato divina in veteri testamentū
peragebant non vides quomodo conspici possint
huc duo, Le Sacerdotes fecerunt idem quod Nasirios
ex voto (hoc est, coma aluisse, no ^{toto} ~~attondissent~~
et tamen nonnihil attondissent. Accedit, quod
de barba no est eadem ratio. Velantur quidē
eā certo modo, attondere: ^{aliquis} ~~et~~ plani tondere nō
jubetur nec prohibetur. Observandum et
hoc iudicē, quod ⁱⁿ veterū scriptis asseritur
sacerdotes consp. capillos acuisse, ut ~~et~~ videretur
comā no habere. Neq; tamen vel calvi
vel notiones propterea habiti fuerunt: quā
et hoc seculo multi id faciunt ex oi ordine.
Vide a. si placet, in Excerptis Sanderoni: ^{c. xi.} p. 42
nū. 73. §. accidit et seq. p. 423.
Num. 49. Crispus Nazarenus non dicitur a
voto ^{7:1} sed a patria Nazareth ^{7:1}

si p[ro]hib[et]ur. Videntur Mart. d. 1. 1.
Sicut. No nego tunc e[ss]e r[ati]o[n]e et v[er]o
fuisse, quoniam n[on] externo ip[s]o ritu, sed
animus ritui caritate.

Cant. 5. 11.

et mellis
gratum.

+ i. e. collis,
aceruus
+ colliculatus (si
ita fas loqui)

Eod. num. Commendatur forma sponsi in Cantico
similitudine adolescentis nigris, compositis et
et crinis pendulis crinibus. Scilicet, quia hoc
speciosum est. Sed hinc nulla consequentia est,
ad morem commune vel vulgi vel graviorum
et tunc in luxuria. Deinde subim
ad hoc est, ~~sanctus~~ quo v[er]o ibi est
sit a r[ati]o[n]e ut pendulus crines significet, ut
i. s[an]ctus, ut King ep[iscop]us, ut crissantes
capillum expandimus. Et geminum planè
videtur, quod Sponsi capillos
velleri comparat Cant. 1. Certe si
nomen originarium, quod capillum significat, ex ea
radice est, et succidendi notione habet.
Ego v[er]o eodem jure efficitur ex ip[s]o loco effecit,
Niciphoru[m] meritum esse, qui Christo capillos
subflavos tribuit, quoniam sic dicantur nigri in
corvi. Jam n. 50. hunc, ni fallor, v[er]o
suo syllogismum: Comati speciosi sunt. Christus
fuit speciosus. Ergo comatus.

n. 54. non semper per totam vitam. Jerem.
Sed 1. Niciphorus negat tota vita in caput
Christi novacula ascendisse, et terna in pueritia.
Ergo tota et omni vitam fuit Nazirius.
2. Atque Sampsonis et Sammelis figura n[on]
expresserit. qui eant Nazirius.
3. Si deinde Christus votum Naziriatu[m]
exivit et postea tursus iteravit: necesse
est, ut abrasent sapientule coma, ex
lege Naziriatu[m]. 4. et post ad
esse n[on] valet consequentia.

Eod. m. (per omnia enim cur necesse est) Contra
Ebraei veteres in Cad. Nazir cap. 2. d. 4.
si quis (vovens) dicat; Ego Nazir, et conditi-
one, ut bibam vinu[m] et in mortuis polluar[is] is
est Nazir; et prohibetur omnib[us] istis. Nazir
ego Naziratu[m] ex de causa impitutu[m] reor,
ut figuraret Christi capillamentu[m].

in ore egypti N. 60.
 (Hic) Erratum manu-
 ensis, pro versum.

Josephus e. (Hilone) Lere. & hac occasi-
 one sumpti in manus Josephum (Hilone o
 vacabat) et qui in iudicio supra quatuor
 obiter capere per voluere, si quid se oculis for-
 migerent; et ecce occurrunt, quos ante pau-
 menses notaveram in libro 1. ad p. sus
 Appione, versus preter Ceresili, quos Jose-
 phus de sua gente accipit. hi si Gaben
 Huius miranda specie gens castra seculi
 Puerissam ignoto lingua mittebat ab ore.
 Sedes hinc Solymi montes, signa prope
 Jonsa caput circum, squalenti vertice

2 # (Xerxis)

Ex unias capitis duratas, igne geribat
 Equini
 Graeca no Gabeo. Alias asseripsi se
 At hinc ego poeta potius iridescim, qua
 Nomus, qui pro lubricine te nobis a xer-
 benissos. Tadi d'is effinxit. filius
 quia versu conveniebat ipse vox.

1 et orado xerxis cap. 2.

Quo igitur huc pertinent tandem? Nestis, nisi Ius,
 ungi videri, epistulam u matom non magis in
 Iudeos olim, quam nunc Germanis aut Polys

forti quaerasse neque michi ulla firmam patris ratio-
netm esse, unde concludamus vel valgu, re
optimales, vel sacerdotes prolyta en jubam
de more gestasse. Si tamen etiam his p. verbis T.
 Ado aliter senserit, ego faulens ab opinione
 discesso, quam ut velim esse in hac causa
 ad versarim. Atque id debere me fatcor
 T. Ampli, in qua ego propterea, quod ca
videam hinc inde opiniunculas meas, tu
de crine, tu de valle Josephati et citatiois
ad illam non benigne et amicis approbasse.

Γc. xi. f. 29.

+ ipsa
 Calmudicoy
 plus
 f. 29.

Admonendum est hoc Cap. 2: num. 73. pro
 commentatum, michi videri scribendum commentatum
 ut referatur ad illud, duo vocabula. et
 quae R. 14. citantur ex Hordorfio exflare in
 Excerptis German. Sand. pag. 339. Id eo dico,
 si forte quis Hebraea requirat. Item num.
 10. libenter observari ista verba: de manu
 inimicorum David. Nam id ego dictu existo
 mo per et Syriarum pro, de manu Davidis.
 Vide Sand. pag. 244. not. et judica.

+ si placet

Tertium, quod est in Apocal. 1:8. Eju Eju 20
A n' lo' Q. id melius explicari nequit, quam in
cap. 22: p. 13. applicatum: Eju Eju 20 A n' lo'
Q' a' n' n' u' l' d' o' s, o' t' e' l' o' r' i' o' s' e' x' a' t' o' s.

Galbinos hoc de re multo esse oportet, quod ^{ut} liber
Græcè scriptus est, ita hæc phrasis à Græco alphabeto
sumpta est. Factum a. id est opinor, ut ^{quam} familia,
eius est nobis inter ceteras literas etiam hæc pronuncia,
tio, tam saepe de omnium rerum audore et utitur
sine cogitaremus. Eandem ob causam, sive etiã
quod non multum abhorret, ob memoriam, in ^{quibus aliquot} psalms
& in Threnis ordo alphabeticus observatus. Sive id quod
dicitur ideo ^{factum quia} novitas attentione offert, non repugnat.

Judei, quantum meminimus, literam Ch velut
Galli suum ch, efferunt. Et verò ~~flamini~~
Et ut iidem Galli h inter duas vocales
mediè vocis, leniter. Observare licet, in
dialibus orientalibus ^{cas literas} ~~mutuam~~ alternare. Basar
Hebraeis Caro est. Bascharon Arabibus homo.
Iisdem dicitur Masichon, qui Hebraeis
Maschiaich, i. e. Zeris. ~~Est~~ Infinita talia.
Equidem hujus rei nullam aliam causam assignare
habeo, quam confusionem illam labiosam Ch et h
~~Basar~~ et Bascharon. Quaedam gentes et
aliqua elementa plane non efferunt; aliqua
nisi certis in locis. Germani sunt, qui cum
nostram Ch rectè pronunciant, in quin
tu pronunciantur sit Hebr. no Chaija, et
vita mea. id efferant, Chaggaj, quod est pro
pheta nomen. Ita novi q si non nisi
per sk, aut st per s ~~male~~ ne gent
offerre ~~est~~ scio an per organum, an per assuetudinem,
an per alios causas, id ~~scitum~~ sit scit. f

Ita ^{cu} Basar,
in lingua
dialibus comparat
rati esse audis.
Alij sibilos, ali
spiritus plus amat.
Et q enarrat omnia
in hoc genere varietate. Ea res P. Clant. neutiquam est ignorata.
Nihil vero hæc fabulosa habita est affectum me plus quam pudori
velit confiteri.

Et q enarrat omnia
in hoc genere varietate. Ea res P. Clant. neutiquam est ignorata.
Nihil vero hæc fabulosa habita est affectum me plus quam pudori
velit confiteri.

Ephraimitas blasa pronunciatio vocis Subbo,
Beth perdidit. ~~habet~~ ut narrat ex Jud. 12:5.

Non aspinile est, quod Petrus sermo perdidit
esse Galileum. Matth. Marc. 14:70. ~~et~~

Ad quod obiter annoto, et in Thalmude sermo-
nem Galileorum ioculantibus exemplis tradari.

Vn. ~~et~~ Quod

Vox sanguinum dicitur, ad Abeltica prosperitatis
abolitionem tendit habent Thalmudici. An ver-

ob copiam sanguinis effusi, aut guttas multas
aut aliam qua ob causam id dicitur, non est
meu harricari. Hoc pio, dicit in scripturis

Damm sanguines pro ~~hunc~~ eade, & reatu
homicidij, atq; obligatione ad luendam ejus poena.

Sic: ~~Thalmud~~ middanim: libera me a sanguine

Damm jess lo bo. Sanguines sunt ipsi in eo.

En lo damim. non sunt ipsi sanguines. Pro

quo et, Mispat damim, iudicium sanguinum

Deinde indifferenter dicit, Dam sanguinum

insontium & sanguines insontium, pro eade inson-

tium, indeq; orto reatu. Aliubi etiam eadem

fontium sanguines dicitur ^{aut} secundum scriptione, tu e

secundum lectione. ut 2. Reg. 1. 26. Sanguis tuus

quod iuxta literas, sanguines tui super cap-

itum. Et Ez. 18. 13. Sanguines ipsius super

ipso est. Talis u. anomalia. q. in Ebri-

tem, sanguines quoq; dicit maternum sanguinem.

Ezech. 16. 6. in sanguinibus tuis vixit. atq;

etiam Graecos, Ta appala mensuram sangui-

nem addere appellare. Atq; ut id quoq; a

dum, ~~graece~~ ~~pro eade~~

~~usurpata~~ Vn. Euripides Electra ~~wa q.~~

~~et~~ ~~appalar~~ Ex ~~is~~ ~~cu~~ ~~usq.~~

Deniq; & rationem Rabbinicam, quod

eades alicujus reatu oris prosperitatis obstringat,

expressius stabilita videri. 2. Reg. 9: 26. Sangu-

nes Naboth & sanguines filiorum eius.

patris

patris &

videri.

perditur

videtur

Vnde Sanguis. pag. 114. ~~et~~ ~~et~~ ~~et~~

neq; enim legimus aut Nabothum filio liberis
 habuisse, aut ^{est} cum ipso interfecit ab Adabo esse.
 Neq; ab simile huius esse, quod 2. Paral. 24: 25. Propter
 sanguines filiorum Jehojadah. quum non legatur nisi
 unus Zacharias interfecit a rege. Tribuit hinc collectionem
 quisq; quantum voluit. Habet tamen & rationis non mini-
 mum & usus. Atque hac habui, Vir clar. & qui
 ad occasione jucundissimi alloquij hui garrere volui.
 qua in re, ut affectui toty obsequerer, omni a
 me verecundiam rogavi. atq; ut in eam partem
 haec acciperet T. Ampl. etiam atq; etiam rogo,
 meq; cum parvissimo d. fratre suo ^{fratris} ^{vir Ampl.}
 amare pergat. Vale & salve, et clar.
 fratrem tuum meis verbis amanter saluta.
 Raptim d. Martij 1630.

J. Ampl. #
 Studiōs. G

Patris
 ac fratris
 mei

